

Kerststalviering 2017

'in Stal Dijkshoorn, 4^e Stationsstraat 450'

op zondag 24 december 2017

Thema: Als mens is hij gekomen

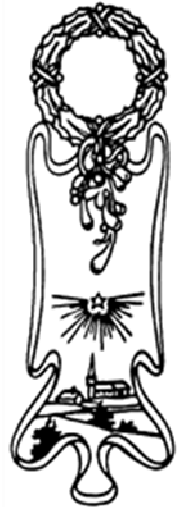
Voorganger : ds. Dick Sonneveld

Met muzikale medewerking van de kerststalmuzikanten...

Samenzang: 'Midden in de winternacht'

Lied 486: 1, 2 en 3

- Midden in de winternacht ging de hemel open;
die ons 't heil der wereld bracht, antwoord op ons hopen.
Elke vogel zingt zijn lied, herders, waarom zingt gij niet?
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan,
laat de bel, laat de trom, laat de beltrom horen:
Christus is geboren.
- Vrede was het overal, wilde dieren kwamen
bij de schapen in de stal en zij speelden samen.
Elke vogel zingt zijn lied, herders waarom speelt gij niet?
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan,
laat de bel, laat de trom, laat de beltrom horen:
Christus is geboren.
- Ondanks winter, sneeuw en ijs bloeien alle bomen,
want het aardse paradijs is vannacht gekomen.
Elke vogel zingt zijn lied, herders waarom danst gij niet?
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan,
laat de bel, laat de trom, laat de beltrom horen:
Christus is geboren.

Welkom

Samenzang: 'Komt allen tezamen'

Lied 477: 1, 2 en 3

- Komt allen tezamen, jubelend van vreugde:
komt nu, o komt nu naar Bethlehem!
Ziet nu de vorst der eng_len hier geboren.
Komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden die koning.
- De hemelse eng_len riepen eens de herders
weg van de kudde naar 't schamel dak.
Spoeden ook wij ons met eerbiedge schreden!
Komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden die koning.

- Het licht van de Vader, licht van den beginne, zien wij omsluierd, verhuld in 't vlees: goddelijk Kind, gewonden in de doeken! Komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden, komt, laten wij aanbidden die koning.

Schriftlezing: Lucas 2: 1 - 20
(uit de Bijbel in gewone taal)

Jozef en Maria gaan naar Betlehem

¹ In die tijd werd er een bevel van keizer Augustus bekendgemaakt. Hij wilde alle inwoners van het Romeinse rijk laten tellen. ² Het was de eerste keer dat dit gebeurde. Het was in de tijd dat Quirinius de provincie Syrië bestuurde. ³ Iedereen moest geteld worden in de plaats waar zijn familie vandaan kwam. Daarom gingen alle mensen op reis. ⁴⁻⁵ Ook Jozef moest op reis. Hij ging van Nazaret in Galilea naar Betlehem in Judea. Want hij kwam uit de familie van David, en David kwam uit Betlehem. Jozef ging samen met Maria naar Betlehem. Maria zou met Jozef gaan trouwen, en ze was zwanger.

Jezus wordt geboren

⁶ Toen Jozef en Maria in Betlehem waren, werd het kind geboren. ⁷ Het was Maria's eerste kind, een jongen. Maria wikkelde hem in een doek, en legde hem in een voerbak voor de dieren. Want er was voor hen nergens plaats om te slapen.

Herders horen het goede nieuws

⁸ Die nacht waren er herders in de buurt van Betlehem. Ze pasten buiten op hun schapen. ⁹ Opeens stond er een engel tussen de herders, en het licht van God straalde om hen heen. De herders werden bang. ¹⁰ Maar de engel zei: 'Jullie hoeven niet bang te zijn, want ik breng jullie goed nieuws. Het hele volk zal daar blij mee zijn. ¹¹ Vandaag is jullie redder geboren: Christus, de Heer. Hij is geboren in Betlehem, de stad van David. ¹² En zo kunnen jullie hem herkennen: het kind ligt in een voerbak en is in een doek gewikkeld.' ¹³ En plotseling was er bij de engel een hele groep engelen. Ze eerden God en zeiden: ¹⁴ 'Alle eer aan God in de hemel. En vrede op aarde voor de mensen van wie God houdt.'

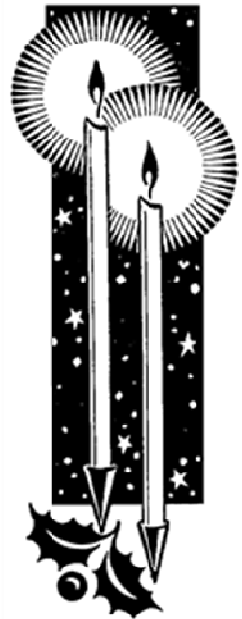
De herders gaan naar Betlehem

¹⁵ Daarna gingen de engelen terug naar de hemel. De herders zeiden tegen elkaar: 'Kom, we gaan naar Betlehem. Want God heeft ons verteld wat er gebeurd is. Laten we gaan kijken.' ¹⁶ Ze gingen meteen naar Betlehem. Daar vonden ze Maria en Jozef, en in een voerbak lag het kind. ¹⁷ Toen de herders het kind zagen, vertelden ze wat de engel over hem gezegd had. ¹⁸ Iedereen die het hoorde, was verbaasd over het verhaal van de herders. ¹⁹ Maria probeerde te begrijpen wat het betekende. Ze bleef nadenken over wat de herders gezegd hadden. ²⁰ De herders gingen terug naar hun schapen. Ze eerden God en dankten hem voor alles wat ze gezien en gehoord hadden. Want alles was precies zoals de engel gezegd had.

Samenzang: 'Stille nacht, heilige nacht'

Lied 483: 1, 2 en 3

- Stille nacht, heilige nacht!
Davids Zoon, lang verwacht,
die miljoenen eens zaligen zal,
wordt geboren in Betlehems stal,
Hij, der schepselen Heer,
Hij, der schepselen Heer.
- Hulploos Kind, heilig Kind,
dat zo trouw zondaars mint,
ook voor mij hebt Ge_ U rijkdom ontzegd,
wordt Ge_ op stro en in doeken gelegd.
Leer me_ U danken daarvoor.
Leer me_ U danken daarvoor.
- Stille nacht, heilige nacht!
Vrede_ en heil, wordt gebracht
aan een wereld, verloren in schuld;
Gods belofte wordt heerlijk vervuld.
Amen, Gode zij eer!
Amen, Gode zij eer!

Verhaal

Als je de werkplaats van de glasblazer binnenkwam, moest je je ogen even sluiten, zo veel zilver blonk je tegemoet: grote zilveren ballen, blinkend als de maan in een vorstnacht, kerstklokken, die een kamer vol kaarsen zouden weerspiegelen, zilveren vogeltjes, die rechtstreeks uit de hemel leken te zijn gevlogen en meterslange zacht rinkelende slingers. Wekenlang had de glasblazer eraan gewerkt, maar nu was het tijd om al dat moois de wereld in te sturen, waar duizenden kerstbomen

wachtten om versierd te worden en waar mensen en kinderen al uitkeken naar dat feest vol lichtjes en zilver. Nog één klein druppeltje vloeibaar glas hing er aan de blaaspijp van de glasblazer en met een glimlach blies hij daar een heel héél klein klokje van, kleiner dan je voor mogelijk zou houden. Toen stond hij op. Zijn ogen gingen over de tafels, waar al zijn werk soort bij soort in dozen lag: ballen bij ballen, klokken bij klokken, vogels bij vogels en zilveren slingers bij zilveren slingers. "Het is zón klein klokje," zei de glasblazer, "dat ik het maar ergens bij in zal pakken, want een doosje bestaat er niet voor zo'n klein dingetje." Hij legde het kleine klokje tussen de reusachtige kerstklokken en begon samen met zijn vrouw de deksels op de dozen te doen. "Schande!" rinkelden de grote kerstklokken, zo gauw ze alleen waren met het kleine klokje, "hoe kan hij zó iets doen? Heb je het gezien? Toen hij het tevoorschijn toverde uit zijn blauwe vlammen, moest hij er zelf om lachen, zó klein is het. Zijn klepeltje is maar een glazen kraaltje en als het klingelt, mag er geen enkel ander geluid zijn, anders zou je het niet eens horen! En zo 'n klokje durft hij samen met ons op reis te sturen. Nou, we zullen gauw zien dat we het kwijt raken, hoor!" Verder zeiden ze op reis niet veel, want iedere klok was veel te bang dat hij breken zou en dook diep weg in het witte vloeipapier, waarin de vrouw van de glasblazer hen gewikkeld had. Maar toen ze in de winkel aankwamen en de winkelier al die grote klokken en ballen, die vogeltjes en slingers begon uit te pakken en uitstalde op de toon bank, begonnen ze opnieuw. "Blijf jij maar in je doos!" zeiden ze tegen het kleine klokje, dat ze ineen hoek hadden geduwd, "jij bent maar een grapje, je hebt niets met kerstfeest te maken. Daar zijn wij voor. Als wij aan een kerstboom of in een kamer hangen, is het meteen feest, maar jou zou niemand zien. Hoe zou jij nou een kerstboom of een kamer tot een feest kunnen maken?" En het kleine klokje, dat zich eerst zo verschrikkelijk had verheugd omdat het bestond en omdat het ook mee zou mogen doen aan het kerstfeest, al was het nog zo klein, kroop in zijn hoekje en voelde hoe het van verdriet al zijn schittering verloor. Tussen al die grote klokken en ballen, waar de mensen in de winkel tegen knipperden met hun ogen, zag niemand het liggen. Het werd pas gevonden op de dag voor kerstmis toen een vader en een moeder met drie kinderen om een doosje vroegen, waarin ze hun grote ballen en slingers konden meenemen. "O, kijk eens," zei de moeder, "er ligt nog iets in. Wat een lief klein klokje! Hè, laten we dat ook nog meenemen." De winkeljuffrouw lachte. "Ach," zei ze, "dat is maar zo'n klein klokje, dat krijgt u op de koop toe." Samen met de grote glinster dingen werd het heel kleine klokje ingepakt. Wéér hoorde het de schelle klingelstemmen zeggen dat het maar een grapje was en dat het tussen het groen van

een grote kerstboom toch helemaal verdwijnen zou naast de kaarsen, de slingers en klokken. Het kleine klokje geloofde zelf ook dat het zo zou zijn en het dacht: "Die man had mij maar beter niet kunnen blazen. Wat ben ik? Een klokje dat te klein is om een kerstklokje te zijn." Thuis werden de dozen opengemaakt. Heel voorzichtig legden de kinderen alle grote glinster dingen op tafel, terwijl de vader de kerstboom naar binnen droeg.

Kling, klokje, klingelingeling,
kling, klokje, kling.

Laat de boodschap horen,
zingen engelen koren.
Voor die blijde klanken,
willen wij God danken.

Kling, klokje, klingelingeling,
kling, klokje, kling.

't Kindje geeft ons leven,
zal ons vrede geven.
Laat een loflied schallen,
vrede voor ons allen.

Kling, klokje, klingelingeling,
kling, klokje, kling.

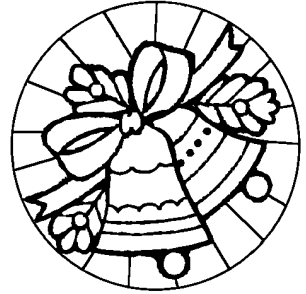
Laat ons eer bewijzen,
en de Koning prijzen.
Ieder zal het horen,
Jezus is geboren.

Kling klokje klingelingeling,
kling klokje kling.

Kerstmis is gekomen,
lichtjes in de bomen.
En in alle landen,
gaan de kaarsjes branden.

Kling klokje klingelingeling,
kling klokje kling.

Eén voor één gaven de kinderen hem daarna de versieringen aan. Eerst kwam de piek. Toen kwamen de slingers en het engelen- haar en daarna de ballen en klokken. Toen alles hing en de kinderen vol bewondering rond hun boom stonden, lag het kleine klokje, nog altijd in een stukje vloeipapier op een hoekje van de tafel. Het kleinste van de

kinderen zag heten hield het tussen duim en wijsvinger omhoog. "Kijk eens," zei het, "zo'n pietepeuterig klokje. Wat moeten we daar nou mee doen? Je zou het niet eens zien hangen tussen al dat zilver en groen." Het frommelde het vloeipapier nog vaster om het klokje en legde het in de vensterbank. Daar lag het heel stil en het hoorde hoe gelukkig al die andere klokken waren met hun mooie plaatsje en hun eigen stem. De volgende morgen kwam het dienstmeisje. Ze stond een poosje heel stil te kijken naar die prachtige boom en ging toen afstoffen. Bij het uitslaan van haar stofdoek woei de prop papier met het kleine klokje erin uit het open raam. Het was ook maar zo licht. Het klepeltje trilde en het kleine klokje dacht: "Nu ga ik breken. Maar wat geeft het? Ik ben toch geen kerstklokje geworden. Het is maar beter zo. Maar het brak niet. Het kwam terecht op een klein groen struikje midden op een pleintje tussen de huizen.

Voor alle ramen stonden kerstbomen, behalve voor die van het kleinste huisje. Daar stond alleen een oud vrouwtje en dat zag het papier als een grote sneeuwvlok uit de lucht dalen. Op trippelvoetjes kwam ze naar buiten. "Wat zie ik?" zei ze. Daar komt een kerstklokje uit de lucht vallen. Een echt lief klein kerstklokje! Dat is nou precies een kerstklokje voor mijn kamertje, waar het te klein is voor een boompje of voor grote klokken!" Heel voorzichtig droeg ze het klokje naar binnen en bond het met een strikje aan een takje dennengroen dat op tafel stond. En daar hangt het nu. Een klein klein klokje aan een klein takje groen in een klein kamertje. Het is het kleinste van alle klokjes, maar tegelijk is het de gelukkigste kerstklok van allemaal. Want telkens als het vrouwtje ernaar kijkt en glimlacht, dan straalt het kerstklokje van trots en glanst nog mooier dan alle zilveren vogeltjes en ballen samen. En als het vrouwtje het met haar rimpelvinger aanraakt, luidt het als een echte kerstklok.

Verkondiging

Samenzang: 'Komt, verwondert u hier, mensen'
Lied 478: 1 en 2

- Komt, verwondert u hier, mensen,
ziet, hoe dat u God bemint,
ziet vervuld der zielen wensen,
ziet dit nieuwgeboren kind!
Ziet, die 't woord is, zonder spreken,
ziet, die vorst is, zonder pracht,
ziet, die 't al is, in gebreken,
ziet, die 't licht is, in de nacht,

ziet, die 't goed is, dat zo zoet is,
wordt verstoten, wordt veracht.

- Ziet, hoe dat men met Hem handelt,
hoe men Hem in doeken windt,
die met zijne godheid wandelt
op de vleugels van de wind.
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden
zonder teken van verstand,
die de hemel moet verblijden,
die de kroon der wijsheid spant.
Ziet, hoe tere is de Here,
die 't al draagt in zijne hand.

Gebed

Slotlied: 'Eer zij God in onze dagen'

Lied 487: 1, 2 en 3

- Eer zij God in onze dagen,
eer zij God in deze tijd.
Mensen van het welbehagen,
roept op aarde vrede uit.
Gloria in excelsis Deo,
gloria in excelsis Deo.
- Eer zij God die onze Vader
en die onze Koning is.
Eer zij God die op de aarde
naar ons toe gekomen is.
Gloria in excelsis Deo,
gloria in excelsis Deo.
- Lam van God, Gij hebt gedragen
alle schuld tot elke prijs,
geef in onze levensdagen
peis en vreê, kyrieleis.
Gloria in excelsis Deo,
gloria in excelsis Deo.

Zegen

Na afloop is er warme chocomelk en Glühwein.

